

РОЛЬ ЗВ'ЯЗКІВ ГРОМАДСЬКОСТІ З МІСЦЕВИМИ ОРГАНАМИ ВЛАДИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ

Питання підвищення економічної та соціальної стабільності, фінансової стійкості й екологічної безпеки України є особливо актуальними та важливими, що й зумовлює необхідність комплексного вирішення завдань, спрямованих на забезпечення сталого розвитку територій. У статті висвітлено важливі питання щодо ролі та принципів зв'язків із громадськістю в місцевих органах влади для забезпечення сталого розвитку територіальних громад в Україні.

Ключові слова: сталий розвиток, місцевий розвиток, державне управління, органи місцевого самоврядування, принципи, стратегічне партнерство, програми соціально-економічного розвитку.

I. Вступ

Відкритість і прозорість влади є однією з ключових ознак демократичного розвитку суспільства. Аналізуючи наукові дослідження у сфері Public Relations, можна констатувати, що становлення третього сектора як основного суб'єкта громадської ініціативи відбулося. Підвищена увага до зв'язків з громадськістю як з боку ділових, політичних, так і громадських кіл останніми роками – не випадковість. Вона зумовлена цілим рядом об'єктивних причин. Саме динамізм, змінність і невизначеність політичної й економічної сфер визначили для публічних органів влади необхідність встановлення та супроводу стійких інформаційних зв'язків з громадськими організаціями, політичними партіями. Зв'язки з громадськістю стають суттєвим засобом стратегічного управління зовнішньою й внутрішньою сторонами діяльності органів публічної влади, інструментом його впливу на ситуацію за допомогою інформаційної взаємодії [1, с. 5].

Сталість – це нова парадигма прийняття рішень для всіх секторів суспільства, яка базується на кращому розумінні складного взаємозв'язку між економічними, соціальними аспектами та навколишнім середовищем, а також впливу рішень, які приймаються сьогодні, на майбутні покоління.

Як показує проведений аналіз наукових досліджень, теорія сталого розвитку перебуває в стадії свого становлення. Концептуальні основи сталого розвитку започаткував наш співвітчизник В.І. Вернадський, який розглядав теорію сталого розвитку як учення про ноосферу – “стадію еволюції біосфери Землі, на якій у результаті перемоги колективного людського розуму почнеться гармонійний розвиток і людини як особистості, і об'єднаного суспільства, і відповідно

зміненого людиною навколишнього середовища” [2, с. 217–225].

Питанням імплементації концепції сталого розвитку на території України займаються фахівці з державного управління, екологи, економісти, політологи.

До розробки науково-практичних засад забезпечення сталого розвитку доклали зусиль такі українські науковці: Б. Буркинський, В. Волошин, Б. Данилишин, С. Дорогунцов, В. Кухар, В. Лось, Л. Немець, В. Мамонова, Ю. Мельник, М. Миколайчук, П. Надолішній, В. Попков, С. Серьогін та ін.

Дослідження феномену зв'язків із громадськістю проводять як українські, так і зарубіжні науковці, висвітлення їх форм та принципів набули відображення в працях зарубіжних авторів: І. Альшиної, С. Блека, Ф. Джефкінса, Д. Дороті, С. Катліпа та ін., а також українських науковців: В. Бебика, В. Березенка, В. Глазунова, Н. Гудими, О. Колоска, В. Малиновського, П. Манжолі, Г. Почепцова, Л. Руїс-Мендісабаля, А. Серанта, Є. Тихомирова та ін.

II. Постановка завдання

Разом з тим слід зауважити, що й досі не вироблено загальноприйнятого визначення таких складних наукових категорій, як “сталий розвиток” і “зв'язки з громадськістю”, бракує наукових розробок щодо визначення сутності й специфіки регіонального та місцевого сталого розвитку, що свідчить про відсутність методологічного й методичного інструментарію проведення досліджень.

Недостатньо дослідженим залишається питання синтезу механізмів сталого розвитку з механізмами публічного управління й самоорганізації населення, з можливостями практичного використання останніх у планованні перспективи розвитку територій. Отже, саме цей зв'язок є критично важливим фактором наукового обґрунтованого вибору стратегії сталого розвитку регіону. Якщо

цього не врахувати, цілі стратегії та зумовлений ними зміст можуть бути визнані як неадекватні внутрішнім джерелам і об'єктивним механізмам розвитку регіону, і тому не будуть реалізованими. Таким чином, актуальним залишається опрацювання комунікативного аспекту забезпечення сталого розвитку території.

Завданням цієї публікації є обґрунтування ролі зв'язків громадськості з місцевими органами влади у забезпеченні сталого розвитку територіальних громад в Україні та окреслення напрямів подальших наукових пошуків, що й визначило логіку побудови дослідження.

III. Результати

Ціннісні засади забезпечення прозорості й відкритості в діях владних інститутів залучення громадськості до процесу розроблення та прийняття рішень, до управління державою є одним з наріжних каменів функціонування громадянського демократичного суспільства. Встановлення ефективного ді-

алогу з громадськістю є найважливішим інструментом реалізації процесів демократизації й забезпечення відкритості та прозорості публічної влади.

Розмаїття наукових досліджень у галузі зв'язків із громадськістю органів державної влади та місцевого самоврядування наочно демонструє, з одного боку, багатогранність поняття зв'язків із громадськістю, його комплексність та складність, а з іншого – є відображенням того, що ця наукова дефініція ще не отримала свого усталеного місця в системі наукових знань.

Звичайно, кожна наука намагається ліквідувати багатозначність і невизначеність термінології цієї дефініції. Але ця мета в кінцевому результаті може бути досягнута лише на основі поступового зближення різних точок зору, за допомогою тривалого й цілеспрямованого вдосконалення її єдиного поняттєвого апарату. У таблиці подано ключові визначення поняття “зв'язки з громадськістю”.

Таблиця

Порівняльний аналіз ключових визначень поняття “зв'язки з громадськістю”

Автор	Визначення поняття “зв'язки з громадськістю”
І. Альошина [3]	Самостійна функція менеджменту по встановленню та підтримці комунікацій між організацією та її громадськістю
С.М. Катліп, А.Г. Сентер, Г.М. Брум [4]	Функція управління, яка встановлює і підтримує взаємокорисні стосунки між організацією та громадськістю, від якої залежить її успіх чи невдача
О.В. Колосок [5]	Постійний комунікативно-психологічний прямий і зворотний контакт органів управління будь-якої системи з громадськістю з метою створення, формування та функціонування позитивного іміджу управління, що впливає на виникнення сприятливого середовища для взаємодії обох сторін
Л. Руїс Мендісаль [6]	Наука і мистецтво управління процесом комунікації між організацією та її цільовими групами громадськості з метою формування громадської думки в бажаному для організації напрямку за підтримки засобів масової комунікації
С. Блек [7]	Мистецтво та наука досягнення гармонії із зовнішнім оточенням засобами взаєморозуміння, заснованого на правді та повній інформованості
О. Чуміков [8]	Система інформаційно-аналітичних та процедурно-технологічних дій, спрямованих на гармонізацію взаємовідносин всередині певного проекту та його зовнішнім оточенням з метою успішної реалізації даного проекту
Р. Гарлоу [9]	Одна із функцій управління, що полягає у встановленні та підтримці спілкування, взаєморозуміння, прихильності та співробітництва між організацією та її громадськістю
Ф. Джефкінс [10]	PR складається з усіх форм комунікації, що планується, ззовні та всередині, між організацією та її громадськістю для реалізації специфічних цілей, спрямованих на досягнення взаєморозуміння
Всесвітня асамблея асоціацій з публік релейшнз (Мексика, 1978) [11]	Мистецтво та соціальна наука аналізу спрямованості, передбачення наслідків, консультування лідерів організацій та проведення запланованих програм дій, що слугують як інтересам організації, так і громадським інтересам
Є. Блажнов [12]	PR як структурний аспект суспільних відносин тісно пов'язані з особливостями формування та функціонування громадської думки, механізмом публіситі, тобто з прийомами створення відомості, популярності, привабливості певних осіб у зв'язку із їх діяльністю – суспільно-політичною, виробничою, у сфері культури
Е. Бернейс [13]	Сфера дій, що покликана займатися взаємодією між особистістю та групою, ідеєю чи іншою одиницею громадськості, від якої вона залежить

Зусиллями вчених упродовж багатьох поколінь загалом підготовлено й створено концепцію сталого розвитку (sustainable development), яка здобула міжнародне визнання й, по суті, є системою поглядів на рух економічних систем і спільноти як несуперечливу їх взаємодію між собою та з природою.

Термін “сталий (sustainable) розвиток” офіційно було прийнято на Всесвітній конференції ООН з навколишнього середовища і розвитку, що проходила у Ріо-де-Жанейро

у 1992 р. [14, с. 23], де було ухвалено “Декларацію Ріо”. Тоді цю концепцію було визначено як ключову ідеологічну базу для розвитку світової спільноти у XXI ст.

В основі концепції сталого розвитку лежать три компоненти, які висвітлено невіддільно один від одного: економічний, соціальний та екологічний. Така тривимірність демонструє, що кожну із цих сфер неможливо розглядати у відриві від іншої, а всі рішення, які приймаються на управлінсько-

му рівні, мають бути системними та комплексними з урахуванням взаємозв'язку між цими трьома площинами. Відповідно до концепції сталого розвитку прогрес має відбуватися без шкоди для довкілля, економічні та соціальні процеси не мають руйнувати природного середовища, оскільки ефект від деструктивних дій на довкілля в підсумку призводить до знищення цивілізації як такої.

На нашу думку, ключовим свідомим елементом, який може сприяти переходу до сталого розвитку, є зміна світогляду споживання на світогляд творення та прагнення до загального добробуту.

Такий концептуальний підхід пропонує у своїй праці "Мати чи бути" видатний соціальний психолог, філософ Е. Фромм. Він ділить варіанти світоглядних позицій людини на дві групи: екзистенційний (модус "бути") та володільний або споживацький (модус "мати") [15].

Е. Фромм зазначає, що технічний прогрес, який вивів людство на шлях індустріального розвитку, дав людству надію на досягнення максимального рівня благополуччя більшості. Промисловий прогрес зробив можливим безмірне виробництво, і як наслідок – безмірне споживання. Виходячи з тверджень філософа, надії людства на універсальність технічного прогресу не виправдали себе саме через психологічні принципи самої системи суспільного устрою, що передбачає радикальний гедонізм та пов'язані із цим егоїзм, самолюбство, жадібність [15, с. 8]. Е. Фромм цитує М. Месеровича і Е. Пестеля, наголошуючи, що економічні перетворення можливі лише за умови ціннісних трансформацій самої людини й суспільства в підсумку: "Якщо в ціннісних орієнтаціях людини відбудуться фундаментальні зміни, що приведе до виникнення нової етики та нового ставлення до природи". Тут же філософ наголошує на потребі формування нової людини: "Фізичне збереження людства стає залежним від радикальних змін людської душі" [15, с. 20–21].

Праця Е. Фромма згадується в контексті концепції сталого розвитку, оскільки це є світогляд спільного гармонійного розвитку економічно-соціальної та природничої сфери. Саме таку модель вивів соціальний психолог та визначив умови, за яких можливі такі перетворення: "Світ як стан гармонійних відносин між народами можливий лише тоді, коли в суспільстві всі структури споживацького характеру буде замінено на структури екзистенційного характеру" [15, с. 178].

Тези щодо потреби переключення на інший свідомісний рівень спостерігаються й у дослідженнях професора Г. Почепцова [16]. Фахівець із комунікативних технологій наполягає на тому, що на зміну світогляду "модно бути багатим", що мовою Е. Фромма

передбачає включеність до споживацького модусу, має прийти концепція "модно бути розумним" – тобто створювати блага, а не лише споживати їх, використовувати свої таланти і розум на користь суспільному прогресу. Адже, як вважав Е. Фромм, ознакою людини нового типу є усвідомлення, що "вищою цінністю людського життя є повне розкриття своєї особистості, а також стимулювання розвитку особистісних якостей своїх співгромадян" [15, с. 259].

У цьому контексті зазначимо, що забезпечення сталого розвитку передбачає ідеологічний вплив з боку органів влади на формування громадянського суспільства та загального розуміння цього процесу. Проте здійснювати такі заходи потрібно не лише шляхом пропаганди, а через грамотну та ефективну інформаційну політику, яку повинні впроваджувати органи публічної влади, а також запровадження комплексних освітньо-просвітницьких заходів.

Побудова зв'язків із громадськістю в контексті концепції сталого розвитку має відбуватися на таких принципах [19]:

- доступності інформації, що передбачає відкритість публічної інформації, яка характеризує особливості діяльності органів влади та дає уявлення про специфіку їх діяльності, а також інформує про виконання програм розвитку, передбачає своєчасне інформування з метою налагодження діалогу між владою та громадськістю;
- достовірності інформації;
- професійності, тобто залученості до функцій зв'язків із громадськістю в органах влади осіб, що є фахівцями в інформаційній сфері та мають належну підготовку у сфері соціальних комунікацій;
- комплексності (цілісності), що передбачає, з одного боку, систематичне інформування громади про ключові аспекти діяльності органу влади, а з іншого – дає цілісне уявлення про процеси реалізації тих чи інших програм і ініціатив та формує спільне їх втілення органами влади й інституціями громадянського суспільства;
- системності, що визначає систематичний характер роботи служб зв'язків із громадськістю, облік громадських осередків, що є партнерами в тій чи іншій сфері, планування роботи та способи організації її, виходячи із засад оперативності та адекватності інформації;
- адресності, що визначає доцільність залучення конкретних груп громадського сектору з урахування компетентності;
- партнерства, що передбачає двосторонній обмін інформацією, урахування пропозицій громадськості з поправкою на компетентність у програмах та рі-

шеннях органу влади, досягнення консенсусу;

- мобільності за умови побудови такої управлінської моделі, коли служби зв'язків із громадськістю зможуть максимально оперативно отримувати сигнали про зміни в системі комунікації та реагувати на них.

Отже, сталий розвиток можливий лише за умови участі в процесах управління широкого загалу, місцевих громад, неурядових організацій, безпосередньо громадян. Партиципативна демократія – його іманентна риса. Участь громадян, формування громадянського суспільства, його вплив на різних рівнях управління, перш за все, на місцевому рівні, можуть забезпечити гласність, прозорість, підзвітність врядування й демократичний характер сталого розвитку. Для України є вкрай необхідними розробка та реалізація нової стратегії сталого розвитку на основі соціального консенсусу, через усвідомлення національних інтересів усіма соціальними верствами та групами населення.

IV. Висновки

Концепція сталого розвитку стала ідеологічною базою для всієї цивілізації, оскільки ставить за мету збереження людства та забезпечення збалансованого розвитку для майбутніх поколінь. Для реалізації цієї концепції необхідно вирішити проблему пристосування системи управління до нових умов та викликів. Світові зміни передбачають зміну свідомості та ціннісних орієнтирів еліт, інституцій громадянського суспільства та окремих громадян. Такі зміни можуть відбуватися лише в діалозі та партнерській співпраці всіх бенефіціарів процесу, а також за умови залучення якомога ширших верств громадськості.

Науковці зазначають, що перехід до сталого розвитку – це не проблема окремих галузей економіки, екології чи соціальної сфери, але проблема забезпечення адекватних вимогам часу механізмів управління. Визначальним для успішної реалізації концепції сталого розвитку є узгодження інтересів та налагодження ефективної взаємодії різних рівнів людської організації (глобального, регіонального, національного, місцевого) [17]. Проблема забезпечення сталого розвитку лежить не виключно в площині формування та планування відповідних програм на рівні органів публічної влади всіх рівнів, вона передбачає широке залучення громадськості й використання соціального капіталу для досягнення суспільного благополуччя.

Забезпечення такої ефективної та широкої соціальної мобілізації можливо лише за умови усвідомлення концептуальних засад сталого розвитку, шляхів його реалізації,

інституційної структури, принципів, матеріальних, політичних, нормативно-правових аспектів його реалізації. Іншими словами, участь громадськості в таких масштабних перетвореннях та конструктивний внесок громадян у прогресивні зміни можливі за умови, якщо механізми реалізації цих змін будуть відкритими, прозорими, а головне – зрозумілими.

Реалізація такого амбітного завдання не видається можливою лише за схемою централізованого управління. Разом із глобалізацією процесів переходу до сталого розвитку, що передбачає узгодженість дій урядів країн всього світу та діяльність на спільних ціннісних засадах, йдеться про потребу залучення широких прошарків громадськості, оскільки “сталий розвиток має охопити всі рівні управління й життя людей – від глобального, міжнародного до місцевого включно та особистого життя кожної людини” [14, с. 29].

Держава повинна сприяти розвитку громадянського суспільства, вільному поширенню інформації, поділу влади, делегуванню повноважень у сфері планування й управління на якнайнижчий рівень у структурі державної влади, адже демократичний політичний режим є найсприятливішим для реалізації принципів сталого розвитку. Першочерговим завданням трансформації українського суспільства під час переходу до сталого розвитку є активізація найширших верств населення, їхня творча участь у здійсненні реформ [18, с. 76].

Управління сталим розвитком в умовах соціальних та економічних трансформаційних перетворень, необхідності забезпечення раціонального природокористування потребує органічної взаємодії між суб'єктами господарювання, органами публічної влади, громадськістю, територіальною громадою. Тому перспективами подальших наукових розвідок у цьому напрямі має бути науковий супровід застосування механізмів контролю та відповідальності в забезпеченні реалізації Концепції сталого місцевого розвитку, визначення показників оцінювання та індикаторів її ефективності тощо.

Список використаної літератури

1. Участь громадськості у забезпеченні сталого розвитку територіальної громади: наук.-метод. розробка / кол. авт.: А.І. Серант, П.І. Шевчук, В.І. Карпук та ін.; за заг. ред. П.І. Шевчука, А.І. Серанта. – К.: НАДУ, 2009. – 72 с.
2. Вернадський В. Декілька слів про ноосферу / В. Вернадський // Філософія / ред. Л.В. Губерський. – К., 2012. – С. 217–225.
3. Алешина І.В. Паблік рилейшнз для менеджерів / І.В. Алешина. – М.: ЭКСМОС, 2002. – 480 с.

4. Катлип С.М. Паблик рилейшенз. Теория и практика : учеб. пособ. : пер. с англ. / С.М. Катлип, А.Х. Сентер, Г.М. Брум. – 8-е изд. – М. : Вильямс, 2003. – 624 с.
5. Колосок О.В. Зв'язки із громадськістю у формуванні іміджу органів державного управління : автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. : 25.00.01 / О.В. Колосок ; Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України. – К., 2003.
6. Руїс Мендісабаль Л. Зв'язки із громадськістю як комунікативний аспекти державного управління : автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. : 25.00.01 / / Л.М. Руїс Мендісабаль ; Укр. акад. держ. упр. при Президентіві України. – К., 2001. – 19 с.
7. Блэк С. Паблик рилейшенс. Что это такое? / С. Блэк. – М. : Библиотека Коммуникационной группы "Византия", 1990. – 26 с.
8. Чумиков А.Н. Государственный PR: связи с общественностью для государственных организаций и проектов / А.Н. Чумиков, М.А. Бочаров. – М. : Инфра-М, 2012. – 330 с.
9. Harlow R.F. Building a public relations definition / R.F. Harlow // Public relations review. – 1976. – № 4. – Р. 36.
10. Джефкинс Ф. Паблик рилейшенз : учеб. пособ. для вузов / Ф. Джефкинс ; пер. с англ. под ред. Б.Л. Еремина. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2003. – 416 с.
11. Почепцов Г.Г. Теория коммуникации / Г.Г. Почепцов. – М. : Рефл-бук ; К. : Ваклер, 2001. – 656 с.
12. Блажнов Е.А. Паблик Рилейшенз: Приглашение в мир цивилизованных рыночных и общественных отношений : учеб. пособ. для делов. людей / Е.А. Блажнов. – М. : ИМА-пресс, 1994. – 157 с.
13. Berneys E.L. The Later Years. Public Relations Insight 1958–1986 / E.L. Berneys. – Rhinebeck, 1986.
14. Сталий розвиток суспільства : навч. посіб. / авт.: А. Садовенко, Л. Масловська, В. Серета, Т. Тимочко. – 2-ге вид. – К., 2011. – 392 с.
15. Фромм Э. Иметь или быть? / Эрих Фромм ; пер. с нем. Э.М. Телятниковой. – М. : АСТ : Астрель, 2011. – 314 с.
16. Почепцов Г. Модно бути розумним, а не вибудувувати маєтки / Г. Почепцов // Українська правда [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pravda.com.ua/articles/2011/12/27/6869713/>.
17. Дергачова К.О. Сталий розвиток як предмет міжнародної співпраці. Політологічний аспект : автореф. дис. ... канд. політ. наук : 23.00.04 / К.О. Дергачова ; НАН України. Ін-т світ. економіки і міжнар. відносин. – К., 2005. – 18 с.
18. Квасній Л.Г. Особливості переходу України на принципи сталого розвитку / Л.Г. Квасній, О.Я. Щербан // Науковий вісник НЛТУ України. – 2010. – Вип. 20.14. – С. 74–80.
19. Участь громадськості у забезпеченні сталого розвитку територіальної громади : наук.-метод. розробка / кол. авт.: А.Й. Серант, П.І. Шевчук, В.І. Карпук та ін. ; за заг. ред. П.І. Шевчука, А.Й. Серанта. – К. : НАДУ, 2009. – 72 с.

Стаття надійшла до редакції 15.06.2013.

Кравченко Т.А. Роль связей с общественностью с местными органами власти в обеспечении устойчивого развития территориальных громад в Украине

Вопросы повышения экономической и социальной стабильности, финансовой устойчивости и экологической безопасности Украины особо актуальны и важны, что обуславливает необходимость комплексного решения задач, направленных на обеспечение устойчивого развития территорий. В статье освещены важные вопросы роли принципов связей с общественностью в местных органах власти с целью обеспечения устойчивого развития территорий.

Ключевые слова: устойчивое развитие, местное развитие, государственное управление, органы местного самоуправления, принципы, стратегическое партнерство, программы социально-экономического развития.

Kravchenko T. The role of public relations with the local authorities in the sustainable development of communities in Ukraine

Issues on the economic and social stability strengthening, financial solidity and environmental safety of Ukraine are particularly relevant and important. Therefore there is a need for fully integrated solution of targets to ensure sustainable development of territories. This article highlights important issues regarding to the role and principles of public relations with local authorities to ensure the sustainable development of territories.

Sustainable development involves the ideological influence of the government on the development of civil society and the general understanding of the process. However, such measures should be carried out not only by propaganda, and a competent and effective information policy, but also through

the implementation of public authorities, as well as the introduction of comprehensive education and awareness activities.

Construction of public relations in the context of sustainable development should take place on the following fundamental principles [19]:

– access to information openness provides public information which describes the features of government and provides insight into the specifics of their activities and inform the implementation of development programs, provides timely information to establish a dialogue between the authorities and the public;

– accuracy of the information;

– professionalism, the involvement to the functions of public relations in government of people who are experts in the field of information and have adequate training in the area of social communication;

– complexity (integrity), involving on the one hand the systematic informing the community about key aspects of the authority, on the other hand provides a holistic view of the process of implementation of various programs and initiatives and forms of implementation of joint government and civil society institutions;

– consistency that defines the systematic nature of the services of public relations, public accounting environments that are partners in a given area, planning and methods of organization based on the principles of efficiency and adequacy of information;

– targeting, determining feasibility of attracting specific groups of public sector accounting expertise;

– partnership that provides two-way exchange of information, taking into account public suggestions adjusted for competence in programs and decisions of the authority, consensus;

– mobility, if it provides construction management models such as service public relations which will most quickly receive alerts about changes in the system of communication and respond to them.

Scientists determined that the transition to sustainable development – is not a problem of specific sectors of the economy, ecology or social, but the problem of providing adequate time requirements of management tools. Crucial for the successful implementation of the concept of sustainable development is the coordination of interests and establishment of effective cooperation between different levels of human organization (global, regional, national, local) [17]. The problem of sustainable development lies not only in the area of development and planning of the programs at the level of public authorities at all levels, it involves extensive public involvement and use of social capital to achieve social well-being. Providing such an effective and broad social mobilization is possible only if conceptual understanding of the principles of sustainable development, ways of implementation, institutional structures, policies, financial, political and legal aspects of its implementation. In other words, public participation in such large-scale transformations and constructive contribution to the citizens of progressive change is possible only if the mechanisms of these changes will be open, transparent, and most importantly – understandable.

Managing of sustainable development in terms of social and economic transformations, the need to ensure environmental management requires an organic interaction between entities, public authorities, public and local community. Therefore, the prospects of further scientific research in this direction should be scientific support application of the control and responsibility in supporting the concept of sustainable local development, evaluation and determination of its performance indicators and so on.

Key words: *sustainable development, local development, public administration, local authorities, principles, strategic partnership programs for socio-economic development.*